

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 การแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของตัวแปรข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม

1.2 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรต่อเนื่องที่ใช้ในการศึกษาโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์

1.3 การตรวจสอบการแจกแจงของตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตัวแปรภูมิหลังต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 4 รูปแบบการวัดตัวแปรแฝงภายนอกและรูปแบบการวัดตัวแปรแฝงภายใน

ตอนที่ 5 การพัฒนารูปแบบ

5.1 ผลการทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.2 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ที่ปรับให้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

- รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ตามทฤษฎีความเครียดของ Lazarus and Folkman
- รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ประยุกต์จากทฤษฎีความคาดหวังของ Lawler and Porter
- รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์จากการรวมเอาทฤษฎีความเครียด และทฤษฎีความคาดหวัง

5.3 ผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและค่าสถิติผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 การแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของตัวแปรข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 184 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 134 คน (ร้อยละ 72.8) เพศชาย มีจำนวน 50 คน (ร้อยละ 27.2) ส่วนใหญ่เป็นนิสิตบัณฑิตศึกษาจากภาคการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 37 คน (ร้อยละ 20.1) ภาคศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 29 คน (ร้อยละ 15.8) และภาคศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 23 คน (ร้อยละ 12.5) แต่เมื่อพิจารณาเป็นสาขาวิชา พบว่า สาขาวิชาสัตวศาสตร์ศึกษามีจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ จำนวน 20 คน (ร้อยละ 10.9) รองลงมาคือ สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 19 คน (ร้อยละ 10.3) ในลำดับที่สามมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนเท่ากัน 2 สาขาวิชา จำนวน 18 คน (ร้อยละ 9.8) คือสาขาวิชาศึกษาศาสตร์และสาขาศิลปศึกษา ส่วนสาขาวิชาที่ไม่มีผู้ตอบคือสาขาวิชาสถิติการศึกษา

ในส่วนของการเฉลี่ยสะสม ผู้ตอบส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.56-3.75 มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 80 คน (ร้อยละ 43.5) รองมากคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.76-4.00 จำนวน 51 คน (ร้อยละ 27.7) ส่วนผู้ตอบแบบที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 -3.25 มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 8 คน (ร้อยละ 4.3) ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ไม่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีถึงดีมาก ซึ่งน่าจะส่งผลกระทบต่อระดับของความรู้ความเข้าใจในการทำวิทยานิพนธ์

เมื่อพิจารณาปีที่เข้าศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2540 มากที่สุด จำนวน 120 คน (ร้อยละ 65.2) รองมากคือ ผู้ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2539 จำนวน 57 คน (ร้อยละ 31.0) ส่วนผู้ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2538 มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 7 คน (ร้อยละ 3.8) ในส่วนของระยะที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ มีผู้ตอบแบบสอบถามกำลังทำวิทยานิพนธ์อยู่ในทุกระยะ ระยะที่ผู้ตอบส่วนใหญ่กำลังทำวิทยานิพนธ์คือ การสร้างเครื่องมือวิจัย รองลงมาคือ ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในระยะการสอบวิทยานิพนธ์ มีจำนวนน้อยที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะตัวแปรจัดประเภท

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	50	27.2
หญิง	134	72.8
2. ภาควิชา		
สัตวศึกษา	5	2.7
วิจัยการศึกษา	37	20.1
ประถมศึกษา	23	12.5
มัธยมศึกษา	29	15.8
พลศึกษา	9	4.9
บริหารการศึกษา	16	8.7
โสตทัศนศึกษา	20	10.9
ศิลปศึกษา	18	9.8
อุดมศึกษา	12	6.5
การศึกษานอกระบบโรงเรียน	8	4.3
- (สาขาจิตวิทยาการศึกษา)	7	3.8
3. สาขาวิชา		
พื้นฐานการศึกษา	5	2.7
วิจัยการศึกษา	18	9.8
สถิติการศึกษา	-	-
การวัดและประเมินผลการศึกษา	19	10.3
การประถมศึกษา	10	5.4
การศึกษาปฐมวัย	13	7.1
การสอนภาษาไทย	6	3.3
การสอนภาษาอังกฤษ	7	3.8
การสอนสังคมศึกษา	5	2.7
การศึกษาคณิตศาสตร์	5	2.7
การศึกษาวิทยาศาสตร์	6	3.3
พลศึกษา	2	1.1

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
สุขศึกษา	6	3.3
บริหารการศึกษา	11	6.0
นิเทศการศึกษา	7	3.8
โลตทัศน์ศึกษา	20	10.9
ศิลปะศึกษา	18	9.8
อุดมศึกษา	11	6.0
การศึกษานอกระบบโรงเรียน	8	4.3
จิตวิทยาการศึกษา	7	3.8
4. เกรดเฉลี่ยสะสม		
3.00-3.25	8	4.3
3.26-3.50	45	24.5
3.56-3.75	80	43.5
3.76-4.00	51	27.7
5. ปีที่เข้าศึกษา		
2538	7	3.8
2539	57	31.0
2540	120	65.2
6. ระยะเวลาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์		
▪ ค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60	32.6
▪ พัฒนาโครงการเสนอวิทยานิพนธ์	49	26.6
▪ โครงการเสนอวิทยานิพนธ์อยู่ระหว่างการพิจารณาอนุมัติ ของบัณฑิตวิทยาลัย	25	13.6
▪ โครงการเสนอวิทยานิพนธ์ได้รับอนุมัติจาก บัณฑิตวิทยาลัยแล้ว	35	19.0
▪ สร้างเครื่องมือวิจัย	68	37.0
▪ เก็บรวบรวมข้อมูล	52	28.3
▪ วิเคราะห์ข้อมูล	30	16.3
▪ เขียนรายงาน	24	13.0
▪ สอบวิทยานิพนธ์	9	4.9

1.2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต่อเนื่องที่ใช้ในการศึกษา

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	C.V.	Skewness	Kurtosis
1. ลักษณะเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด	2.89	.68	23.52	-.24	-.17
2. ความขัดแย้งในบทบาท	3.07	.81	26.38	.13	.19
3. การเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป	3.53	.55	15.58	-.47	.98
4. ความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์	2.57	.84	32.68	-.03	-.55
<i>กลุ่มตัวแปรแฝงความวิตกกังวล</i>					
5. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางความคิด	2.96	.76	25.68	.34	-.27
6. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางอารมณ์	3.11	.61	19.61	-.05	-.25
7. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางสรีระ	2.22	.94	42.34	1.21	2.74
8. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางพฤติกรรม	2.82	.83	29.43	.19	-.24
<i>กลุ่มตัวแปรแฝงความพึงพอใจ</i>					
9. การรับรู้ต่อสภาพการทำวิทยานิพนธ์	4.07	.64	15.72	-.83	1.00
10. สิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์	3.65	.72	19.73	-.65	.75
<i>กลุ่มตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางสังคม</i>					
11. การสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา	3.92	.85	21.68	-.78	.58
12. การสนับสนุนจากเพื่อนนิสิต	3.64	.82	22.53	.21	2.25
13. การสนับสนุนจากครอบครัว	3.14	1.30	41.40	.32	.87
<i>กลุ่มตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านบุคคล</i>					
14. ความมุ่งมั่น	3.47	.64	18.44	-.01	-.44
15. ความเชื่อ	3.67	.67	18.26	-.38	.51
16. ความสามารถทางการเรียน **	3.62	.83	22.93	-.35	-.56
17. การรับรู้ด้านสมรรถภาพทางด้านการวิจัยของ ตนเอง	3.51	.57	16.24	-.06	-.16

หมายเหตุ ตัวแปรทุกตัวมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 ยกเว้น ตัวแปร ** มีค่าสูงสุด เท่ากับ 4

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐานพบว่า ตัวแปรสังเกตได้ ต่าง ๆ มีลักษณะดังนี้

ตัวแปรลักษณะของเหตุการณ์ที่ทำให้เครียด พบว่า มีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 2.89 จากผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างประเมินเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียดว่ามีผลทำให้เกิดความเครียดในระดับปานกลาง

ตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท พบว่า มีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 3.07 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกขัดแย้งในบทบาทในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปานกลาง

ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า มีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 3.53 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับมาก

ตัวแปรความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า มีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 2.57 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเครียดที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

ในส่วนของตัวแปรในกลุ่มตัวแปรแฝงความวิตกกังวล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความวิตกกังวลที่แสดงออกในทั้ง 4 ด้านในระดับปานกลาง โดยความวิตกกังวลที่แสดงออกทางอารมณ์จะมากที่สุด รองลงมาคือ ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางความคิด และความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรม โดยมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 3.11 , 2.96 และ 2.82 ตามลำดับ ส่วนความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านสรีระจะมีน้อยที่สุด โดยมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 2.22 แต่จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นทางความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านสรีระแตกต่างกันไปค่อนข้างมาก โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .94 (คิดเป็น C.V. ประมาณ 42%)

ในตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า ตัวแปรความพึงพอใจต่อสภาพการทำวิทยานิพนธ์ และตัวแปรความพึงพอใจในสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์ มีค่ามัธยฐานเลขคณิต เท่ากับ 4.07 และ 3.65 ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์และความพึงพอใจต่อสภาพการทำวิทยานิพนธ์ของตนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าประมาณ 16% และ 20% แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันน้อย

สำหรับตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์จากอาจารย์ที่ปรึกษา และจากเพื่อนนิสิตในระดับมาก โดยมีค่ามัธยฐานเลขคณิต มีค่าเท่ากับ 3.92 และ 3.64 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่ามัธยฐานเลขคณิต เท่ากับ 3.14 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์จากครอบครัวในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย มีค่าประมาณ 22% , 23% และ 41% ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกันไปค่อนข้างมาก

ตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความมุ่งมั่นในการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยมีค่ามัธยฐานเลขคณิต เท่ากับ 3.47 ในส่วนของตัวแปรความเชื่อ มีค่ามัธยฐานเลขคณิต เท่ากับ 3.67 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าจะสามารถควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่ตนต้องการได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับตัวแปรความสามารถทางการเรียน มีค่ามัธยฐานเลขคณิต เท่ากับ 3.62 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับดี และตัวแปรสมรรถภาพทางการวิจัย พบว่า มีค่ามัธยฐานเลขคณิต เท่ากับ 3.51 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างประเมินสมรรถภาพทางการวิจัยของตนเองอยู่ว่ามีสมรรถภาพทางการวิจัยในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในส่วนของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา พบว่า ตัวแปรทุกตัวแปรมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง .55 - .94 ยกเว้นตัวแปรการสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์จากครอบครัวมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงที่สุด คือ 1.30 แต่เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) พบว่า ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางสรีระ (BODY) จะมีลักษณะการกระจายของข้อมูลมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ มีค่าสูงสุด ประมาณ 42% ในส่วนของค่าความเบ้ (Skewness) พบว่า ค่าความเบ้ของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบ้ทางลบ แสดงว่าผู้ตอบส่วนใหญ่จะมีคะแนนสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ย ยกเว้นตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท ตัวแปรความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านความคิด ตัวแปรความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านสรีระ ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรม ตัวแปรการสนับสนุนจากเพื่อนนิสิต และตัวแปรการสนับสนุนจากครอบครัว ที่มีลักษณะเบ้ทางบวก ซึ่งแสดงว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่จะมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ส่วนค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรแต่ละตัวส่วนใหญ่มีค่าค่อนข้างต่ำและเข้าใกล้ 0 แสดงว่า ลักษณะการแจกแจงเป็นโค้งปกติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีตัวแปรภูมิหลังแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างนิสิตเพศชายและเพศหญิง

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D.	C.V.	t-value
เพศ					
ชาย	50	2.70	.61	22.59	-.944
หญิง	134	2.80	.64	22.86	

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่ามัธยฐานเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ในกลุ่มของผู้ตอบเพศหญิงและเพศชาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตในแต่ละช่วงระยะเวลา

ช่วงระยะเวลาที่ทำวิทยานิพนธ์	จำนวนนิสิตและระดับความวิตกกังวลของนิสิตที่อยู่ในแต่ละช่วงเวลา			จำนวนนิสิตและระดับความวิตกกังวลของนิสิตที่ไม่ได้อยู่ในแต่ละช่วงเวลา			t-value
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
1. ค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60	2.77	.65	124	2.78	.63	-.04
2. พัฒนาโครงการเสนอวิทยานิพนธ์	49	2.88	.71	135	2.74	.60	1.34
3. รอการพิจารณาอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย	25	2.86	.74	159	2.76	.62	.67
4. ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยแล้ว	35	2.82	.60	149	2.77	.64	.41
5. สร้างเครื่องมือวิจัย	68	2.87	.68	116	2.72	.60	1.49
6. เก็บรวบรวมข้อมูล	52	2.58	.51	132	2.85	.66	-2.63*
7. วิเคราะห์ข้อมูล	30	2.70	.66	154	2.79	.63	-.74
8. เขียนรายงาน	24	2.48	.68	160	2.82	.62	-2.47*
9. สอบวิทยานิพนธ์	9	2.40	.46	175	2.80	.64	-1.83

*p<.05

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ในกลุ่มของผู้ตอบที่อยู่ในแต่ละช่วงระยะส่วนใหญ่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนิสิตที่อยู่ในระยะเก็บรวบรวมข้อมูล และนิสิตที่อยู่ในระยะเขียนรายงาน พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์แตกต่างกับนิสิตที่อยู่ในระยะอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามภาควิชา สาขาวิชา เกณฑ์เฉลี่ยสะสม ปีที่เข้าศึกษา และระยะที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD	C.V.
1. ภาควิชา				
1). สาร์ตตศึกษา	5	2.51	.76	30.28
2). วิจัยการศึกษา	37	2.75	.65	23.64
3). ประถมศึกษา	23	3.01	.68	22.59
4). มัธยมศึกษา	29	2.84	.79	27.82
5). พลศึกษา	9	2.54	.47	18.50
6). บริหารการศึกษา	16	2.76	.60	21.74
7). โสศตศึกษา	20	2.86	.47	16.43
8). ศิลปศึกษา	18	2.70	.55	20.37
9). อุดมศึกษา	12	2.48	.44	17.74
10). การศึกษานอกโรงเรียน	8	2.69	.73	27.14
* 11). จิตวิทยาการศึกษา	7	2.99	.62	20.74
2. สาขาวิชา				
1). สาร์ตตศึกษา	5	2.51	.76	30.28
2). วิจัยการศึกษา	18	2.77	.64	23.10
3). สถิติการศึกษา	-	-	-	-
4). การวัดและประเมินผลการศึกษา	19	2.73	.69	25.27
5). การประถมศึกษา	10	2.95	.62	21.01
6). การศึกษาปฐมวัย	13	3.06	.73	23.86
7). การสอนภาษาไทย	6	3.35	.89	26.57
8). การสอนภาษาอังกฤษ	7	2.76	.72	26.09

หมายเหตุ

*จิตวิทยาการศึกษาปัจจุบันยังมีสถานภาพเป็นสาขาวิชา

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD	C.V.
9). การสอนสังคมศึกษา	5	2.81	.53	18.86
10). การศึกษาคณิตศาสตร์	5	2.38	.72	30.25
11). การศึกษาวิทยาศาสตร์	6	2.82	.94	33.33
12). พลศึกษา	2	2.13	.49	23.00
13). สุขศึกษา	6	2.59	.42	16.22
14). บริหารการศึกษา	11	2.73	.62	22.71
15). นิเทศการศึกษา	7	2.75	.58	21.09
16). โสตทัศนศึกษา	20	2.86	.47	16.43
17). ศิลปศึกษา	18	2.70	.55	20.37
18). อุดมศึกษา	11	2.52	.44	17.46
19). การศึกษานอกระบบโรงเรียน	8	2.69	.73	27.14
20). จิตวิทยาการศึกษา	7	2.99	.62	20.74
3. เกaredเฉลี่ยสะสม				
1). 3.00-3.25	8	3.01	.64	21.26
2). 3.26-3.50	45	2.98	.77	25.84
3). 3.51-3.75	80	2.74	.60	21.90
4). 3.76-4.00	51	2.62	.52	19.85
4. ปีที่เข้าศึกษา				
1). 2538	7	2.91	.75	25.77
2). 2539	57	2.79	.65	23.30
3). 2540	120	2.76	.62	22.46

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาค่ามัธยฐานเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์จำแนกตามภาควิชา พบว่า ภาควิชาที่มีค่ามัธยฐานเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ มากที่สุดสามอันดับแรก คือ ภาควิชาประถมศึกษา ภาควิชาโสตทัศนศึกษา และภาควิชามัธยมศึกษา ตามลำดับ โดยให้ค่าเท่ากับ 3.01, 2.86 และ 2.84 ตามลำดับ ส่วนภาควิชาอุดมศึกษามีค่ามัธยฐานเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ต่ำสุดเท่ากับ 2.48 แต่เมื่อพิจารณาค่ามัธยฐานเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มีค่ามัธยฐานเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์สูงที่สุด เท่ากับ 3.35 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย สาขาวิชาจิตวิทยาการ

ศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา ตามลำดับ โดยมีค่า เท่ากับ 3.06 , 2.99 และ 2.95 ตามลำดับ ส่วนสาขาวิชาที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ต่ำสุด คือ สาขาวิชาพลศึกษา มีค่าเท่ากับ 2.13

สำหรับในส่วนของการเฉลี่ยสะสม พบว่า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในระดับต่ำจะมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์สูงกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า โดยผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม อยู่ระหว่าง 3.00 - 3.25 จะมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์สูงที่สุด เท่ากับ 3.01 รองมาได้แก่ นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.26 - 3.50 และ 3.56 - 3.75 ตามลำดับ ส่วนนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.76 - 4.00 จะมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ต่ำสุด เท่ากับ 2.62

เมื่อพิจารณามัชฌิมเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์จำแนกตามปีที่เข้าศึกษานั้น พบว่า นิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2538 จะมีมัชฌิมเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์สูงที่สุด เท่ากับ 2.91 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2539 และผู้ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2540 ตามลำดับ โดยมีค่าเท่ากับ 2.79 และ 2.76 ตามลำดับ

จากค่ามัชฌิมเลขคณิตของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามภาควิชา สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสมและปีที่นิสิตเข้าศึกษา ด้วยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างผู้ที่ศึกษาจำแนกตามภาควิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob	คู่ที่ต่าง
ระหว่างกลุ่ม	10	3.933	.393	.976	.466	-
ภายในกลุ่ม	173	69.696	.403			
ทั้งหมด	183	73.630				

* $p < .05$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 9 ซึ่งให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างผู้ที่ศึกษาในภาควิชาที่ต่างกันทั้ง 10 ภาควิชา และอีก 1 สาขาวิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างผู้ที่ศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob	คู่ที่ต่าง
ระหว่างกลุ่ม	18	7.005	.389	.964	.504	-
ภายในกลุ่ม	165	66.625	.404			
ทั้งหมด	183	73.630				

* $p < .05$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 10 ซึ่งให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างผู้ที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันทั้ง 19 สาขาวิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob	คู่ที่ต่าง
ระหว่างกลุ่ม	3	3.532	1.177	3.023*	.031	2) > 3)
ภายในกลุ่ม	180	70.098	.389			2) > 4)
ทั้งหมด	183	73.630				

* $p < .05$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันทั้ง 4 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD ผลการเปรียบเทียบภายหลังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 กลุ่ม คือ นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.26-3.50 กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.51 - 3.75 นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.26-3.50 กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.76 - 4.00 มีคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า จะมีคะแนนของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob	คู่ที่ต่าง
ระหว่างกลุ่ม	2	.156	.078	.192	.825	-
ภายในกลุ่ม	181	73.474	0406			
ทั้งหมด	183	73.630				

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 12 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างนิสิตที่มีเข้าศึกษาในปีการศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ตารางคำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

สำหรับการนำเสนอตารางในส่วนนี้ผู้วิจัยกำหนดอักษรย่อภาษาอังกฤษแทนตัวแปรแฝงทั้ง 8 ตัว และตัวแปรสังเกตได้ 17 ตัว ดังนี้

SUPP	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางสังคม
FPER	หมายถึง	ตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านบุคคล
FEVE	หมายถึง	ตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านเหตุการณ์
CONF	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความขัดแย้งในบทบาท
ESTEE	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง
ANXIE	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์
STRES	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์
SATIC	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์
ST	หมายถึง	การสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา
SF	หมายถึง	การสนับสนุนจากเพื่อนนิสิต
SP	หมายถึง	การสนับสนุนจากครอบครัว
INT	หมายถึง	ความมุ่งมั่น
BEL	หมายถึง	ความเชื่อ
GRA	หมายถึง	ความสามารถในการเรียน
ABI	หมายถึง	สมรรถภาพในการวิจัย
EVE	หมายถึง	ลักษณะเหตุการณ์ที่ทำให้เครียด
CON	หมายถึง	ความขัดแย้งในบทบาท
EST	หมายถึง	ลักษณะการเห็นคุณค่าในตนเอง
THIN	หมายถึง	ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านความคิด
EMO	หมายถึง	ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก
BODY	หมายถึง	ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านสรีระ
BEH	หมายถึง	ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางพฤติกรรม
THE	หมายถึง	ความเครียดในลักษณะคุกคามต่อร่างกายและจิตใจ
KNO	หมายถึง	การรับรู้ต่อสภาพการทำวิทยานิพนธ์
REW	หมายถึง	สิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

ตารางที่ 13 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	EST	THIN	EMO	BODY	BEH	THE	KNOW	REW	SPT	SPF	SPP	INT	BEL	GRADE	ABI	EVE	CON
EST	1.000																
THIN	-.412**	1.000															
EMO	-.240**	.458**	1.000														
BODY	-.207**	.475**	.371**	1.000													
BEH	-.351**	.655**	.507**	.658**	1.000												
THE	-.379**	.688**	.555**	.604**	.791**	1.000											
KNOW	.458**	-.366**	-.273**	-.307**	-.356**	-.451**	1.000										
REW	.659**	-.387**	-.351**	-.212**	-.362**	-.432**	.613**	1.000									
SPT	.371**	-.158*	-.080	-.136*	-.211**	-.237**	.397**	.419**	1.000								
SPF	.220**	.058	-.055	.014	-.038	-.028	.105	.150*	.294**	1.000							
SPP	.439**	-.028	.009	-.014	-.028	-.073	.099	.239**	.142*	.412**	1.000						
INT	.491**	-.142*	-.091	.060	-.136*	-.143*	.225**	.451**	.193**	.076	.264**	1.000					
BEL	.662**	-.507**	-.270**	-.259**	-.462**	-.465**	.462**	.628**	.327**	.054	.185**	.453**	1.000				
GRADE	.190**	-.257**	-.108	-.145*	-.167*	-.228**	.117	.114	.094	-.035	-.059	.176**	.245**	1.000			
ABI	.560**	-.364**	-.249**	-.215**	-.346**	-.383**	.384**	.433**	.156*	.075	.185**	.443**	.577**	.183**	1.000		
EVE	-.533**	.554**	.381**	.366**	.544**	.590**	-.340**	-.488**	-.155*	-.034	-.182**	-.280**	-.562**	-.135*	-.542**	1.000	
CON	-.239**	.474**	.389**	.366**	.448**	.523**	-.208**	-.149*	-.237**	.037	-.032	.024	-.223**	-.104	-.158*	.398**	1.000

* P<0.5 **P<.01

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้พบว่า ส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (BST) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรอื่นทางด้านมากที่สุด ส่วนตัวแปรการสนับสนุนจากเพื่อนนิสิต (SF) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ภายในตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่าส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรแฝงความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ที่มีค่าสูงสุด คือ ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางสรีระ (BODY) กับความวิตกกังวลที่แสดงออกทางพฤติกรรม (BEH) มีค่าเท่ากับ .658 ในกลุ่มตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากสังคม ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การสนับสนุนจากเพื่อน (SF) กับ การสนับสนุนจากครอบครัว (SP) มีค่าเท่ากับ .412 และในส่วนของตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านบุคคล พบว่า ตัวแปรความเชื่อ (BEL) กับ ตัวแปรสมรรถภาพด้านการวิจัย มีค่าสหสัมพันธ์สูงที่สุด เท่ากับ .577

เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรแฝงความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์กับตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรแฝงอื่น พบว่า ตัวแปรความเครียด กับตัวแปรความวิตกกังวลที่แสดงออกทั้ง 4 ด้าน มีค่าสูงกว่าตัวแปรอื่น ๆ โดยที่ตัวแปรความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์กับตัวแปรความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรมมีค่าสูงสุด เท่ากับ .791 ส่วนในตัวแปรอื่น ๆ ที่ค่าสหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติ กับตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรแฝงความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า มีทั้งทางลบและทางบวก มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง -.136 ถึง .554 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับกลุ่มตัวแปรแฝงความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง ตัวแปรการรับรู้ต่อสภาพการทำวิทยานิพนธ์ ตัวแปรสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์ ตัวแปรการสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา ตัวแปรความมุ่งมั่น ตัวแปรความเชื่อ ตัวแปรความสามารถทางการเรียน และตัวแปรการรับรู้สมรรถภาพทางการวิจัยของตน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า ผู้ที่มีตัวแปรเหล่านี้สูงจะช่วยลดระดับความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ลงได้

ประเด็นที่น่าสนใจประการหนึ่งในตัวแปรการสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา จะเห็นว่ามีความสัมพันธ์ทางด้านลบกับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยจะมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรมมากที่สุด

ตอนที่ 4 รูปแบบการวัดตัวแปรภายนอกและรูปแบบการวัดตัวแปรแฝงภายใน

รูปแบบการวัดตัวแปรภายนอก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อยืนยันรูปแบบการวัดตัวแปรภายนอก ตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า ตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) วัดได้จากตัวแปรดัชนีการสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา (ST) การสนับสนุนจากเพื่อนนิสิต (SF) การสนับสนุนจากครอบครัว (SP) ตัวแปรแฝง องค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) วัดจากตัวแปรดัชนีความมุ่งมั่น (INT) ความเชื่อ (BEL) ความสามารถทางการเรียน (GRA) สมรรถภาพด้านการวิจัย (ABI) ส่วนตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE) และตัวแปรแฝงความขัดแย้งในบทบาท (CONF) วัดได้จากตัวแปรดัชนีลักษณะเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด (EVE) และรูปแบบความขัดแย้ง (CON) ตามลำดับ โดยการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล

ผลการวิเคราะห์ยืนยันรูปแบบการวัดตัวแปรภายนอก ซึ่งให้เห็นว่ารูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดความกลมกลืนของรูปแบบ ทุกตัวยืนยันผลสรุปดังกล่าว เช่น ค่าไค-สแควร์ (chi-square) เท่ากับ 26.631 ที่องศาอิสระ (df) 19 และมีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.114 ซึ่งมากกว่าที่จะไม่ปฏิเสธสมมติฐาน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.970 AGFI = 0.928 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่า 1.402 ซึ่งต่ำกว่าค่าที่มีค่าเท่ากับ 2 หรือน้อยกว่า ก็ถือว่ารูปแบบที่ทดสอบสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในระดับที่น่าพึงพอใจ (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาย สว่างเนตร, 2535) คำนำน้าหนักองค์ประกอบของตัวแปรดัชนี พบว่า คำนำน้าหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรดัชนีแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรดัชนีเป็นตัวแปรที่ใช้วัดตัวแปรแฝงได้เป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาในส่วนของตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) พบว่า ตัวแปรดัชนีที่ใช้วัดทุกตัวมีคุณสมบัติในการวัดตัวแปรแฝงได้เป็นอย่างดี พิจารณาได้จากค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรดัชนี ทั้ง 3 ตัวแปร แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัวแปร โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรดัชนีการสนับสนุนจากเพื่อนนิสิต (SF) มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ตัวแปรดัชนีการสนับสนุนจากครอบครัว (SP) และการสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา (ST) ตามลำดับ

ในด้านองค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) พบว่า ตัวแปรดัชนีที่ใช้วัดตัวแปรแฝงได้เป็นอย่างดี เช่น กัน พิจารณาได้จากค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความวิตกกังวลที่แสดงออกทั้ง 4 ด้าน แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) แสดงให้เห็นความสำคัญขององค์ประกอบด้านความเชื่อ (BEL) มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือสมรรถภาพด้านการวิจัย (ABI) ความมุ่งมั่น (INT) และความสามารถทางการเรียน (GRA) ตามลำดับ และการที่รูปแบบตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการวัดตัวแปรภายนอกที่กำหนดตามสมมติฐานนั้นเป็นแบบที่ถูกต้อง

ตารางที่ 14 รูปแบบการวัดตัวแปรแฝงภายนอก

ตัวแปร	ตัวแปรแฝง SUPP			ตัวแปรแฝง FPER			ตัวแปรแฝง FEVE			ตัวแปรแฝง CONF			R ²
	สัมประสิทธิ์ (factor loading)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	t	สัมประสิทธิ์ (factor loading)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	t	สัมประสิทธิ์ (factor loading)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	t	สัมประสิทธิ์ (factor loading)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	t	
1. การสนับสนุนจากอาจารย์	.263**	.085	2.99	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.089
2. การสนับสนุนจากเพื่อนนิสิต	.802**	.203	3.95	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.966
3. การสนับสนุนจากครอบครัว	.527**	.168	3.34	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.166
4. ความมุ่งมั่น	-	-	-	.313**	.047	6.62	-	-	-	-	-	-	.250
5. ความเชื่อ	-	-	-	.505**	.045	11.21	-	-	-	-	-	-	.595
6. ความสามารถทางการเรียน	-	-	-	.246**	.065	3.79	-	-	-	-	-	-	.087
7. สมรรถภาพด้านการวิจัย	-	-	-	.432**	.040	10.68	-	-	-	-	-	-	.574
8. เหตุการณ์ที่ทำให้เครียด	-	-	-	-	-	-	1.00	-	-	-	-	-	1.00
9. ความขัดแย้งในบทบาท	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.00	-	-	1.00

ผลการทดสอบความกลมกลืน

Chi - square = 26.631

df = 19

P = 0.114

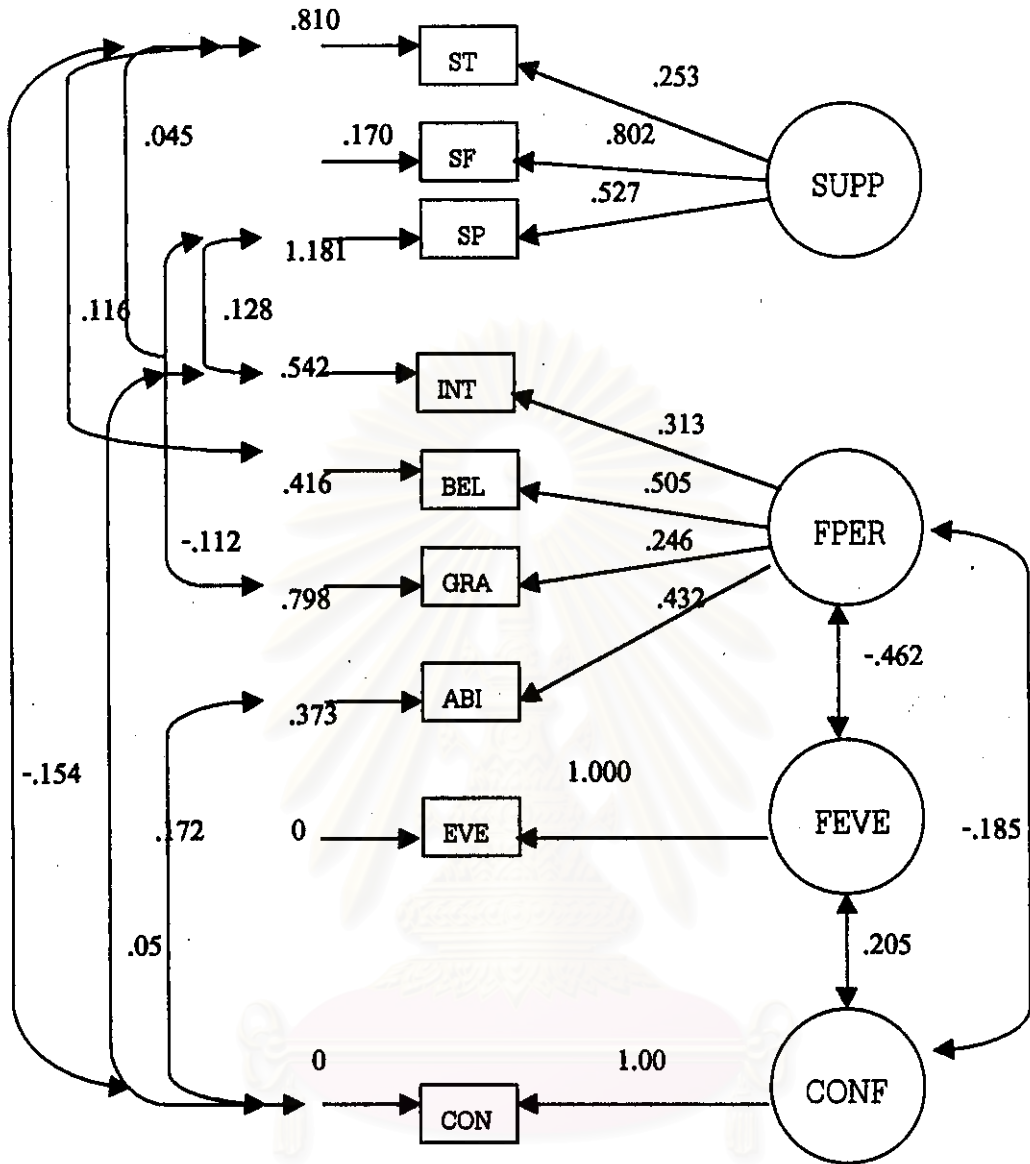
GFI = 0.970

AGFI = 0.928

RMR = 0.0526

rel. chi-square = 1.402

* P<.05 ** P<.01

แผนภาพที่ 12 รูปแบบการวัดตัวแปรภายนอก

สภามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบการวัดตัวแปรภายใน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อยืนยันรูปแบบการวัดตัวแปรภายใน ตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า ตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEE) วัดได้จากตัวแปรดัชนีลักษณะการเห็นคุณค่าในตนเอง (EST) ตัวแปรแฝงความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) วัดได้จากความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านความคิด (THIN) ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ (EMO) ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านสรีระ (BODY) และความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรม (BEH) ตัวแปรแฝงความเครียดวัดได้จากลักษณะเหตุการณ์ที่คุกคามต่อจิตใจและร่างกาย (THE) ตัวแปรแฝงความพึงพอใจ (SATIS) วัดได้จากตัวแปรดัชนีการรับรู้ต่อสภาพการทำวิทยานิพนธ์ (KNO) และผลตอบแทนที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์ (REW) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล

ผลการวิเคราะห์ยืนยันรูปแบบการวัดตัวแปรภายใน ซึ่งให้เห็นว่ารูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดความกลมกลืนของรูปแบบทุกตัวยืนยันผลสรุปดังกล่าว เช่น ค่าไค-สแควร์ (chi-square) เท่ากับ 22.295 ที่องศาอิสระ (df) 16 และมีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.134 ซึ่งมากกว่าที่จะไม่ปฏิเสธสมมติฐาน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.970 AGFI = 0.933 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่า 1.393 ซึ่งน้อยกว่า 2 หรือน้อยกว่า ก็ถือว่ารูปแบบที่ทดสอบสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่น่าพึงพอใจ (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาย สว่างเนตร, 2535)

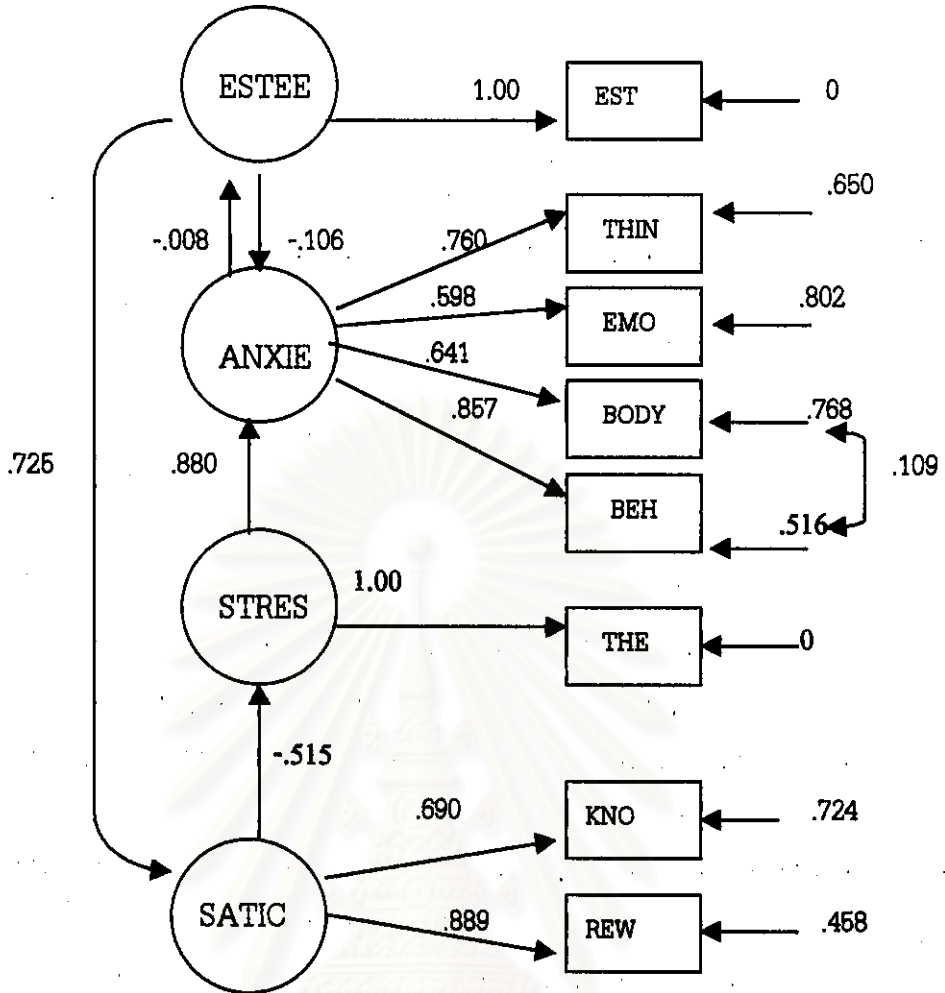
เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรดัชนี พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรดัชนีแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรดัชนีเป็นตัวแปรที่ใช้วัดตัวแปรแฝงได้เป็นอย่างดี

ในส่วนของกลุ่มตัวแปรแฝงความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) จากค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) แสดงให้เห็นว่า ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรม (BEH) มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ตัวแปรความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านความคิด (THIN) ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านสรีระ (BODY) และความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ (EMO) ตามลำดับ สำหรับตัวแปรดัชนีวัดตัวแปรแฝงความพึงพอใจต่อการทำวิทยานิพนธ์ (SATIS) ระหว่างการรับรู้ต่อสภาพการทำวิทยานิพนธ์ (KNO) และผลตอบแทนที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์ (REW) พบว่า ตัวแปรผลตอบแทนที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์ (REW) มีความสำคัญสูงสุด นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) ซึ่งก็คือ สัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability) ของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัว (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2535) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงอยู่ในระดับสูงทุกตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแปรความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรมนั้น มีสัมประสิทธิ์ความเที่ยงมากที่สุด

ตารางที่ 15 รูปแบบการวัดตัวแปรแฝงภายใน

ตัวแปร	ตัวแปรแฝง ESTEE			ตัวแปรแฝง ANXIE			ตัวแปรแฝง STRES			ตัวแปรแฝง SATIC			R ²
	สัมประสิทธิ์ (regression coefficient)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	t	สัมประสิทธิ์ (regression coefficient)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	t	สัมประสิทธิ์ (regression coefficient)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	t	สัมประสิทธิ์ (regression coefficient)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	t	
1. การเห็นคุณค่าในตนเอง(EST)	1.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.00
2. ความวิตกกังวลที่แสดงออก ทางความคิด (THIN)	-	-	-	.760**	.119	6.38	-	-	-	-	-	-	.577
3 ความวิตกกังวลที่แสดงออกทาง ด้านอารมณ์ (EMO)	-	-	-	.598**	.104	5.72	-	-	-	-	-	-	.357
4. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทาง ด้านสรีระ (BODY)	-	-	-	.641**	.112	5.74	-	-	-	-	-	-	.410
5. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทาง พฤติกรรม (BEH)	-	-	-	.857**	.132	6.49	-	-	-	-	-	-	.734
6. ความเครียดในลักษณะ ถูกคาม (THE)	-	-	-	-	-	-	1.00	-	-	-	-	-	1.00
7. การรับรู้ต่อสภาพการท่่วทยา นิพนธ์ (KNO)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.690**	.076	9.13	.476
8. ผลตอบแทนที่ได้รับจากการท่่ว วิทยานิพนธ์ (REW)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.889**	.093	9.59	.790
ผลการทดสอบความกลมกลืน	Chi - square = 22.295 df = 16 P = 0.134			GFI = 0.970			AGFI = 0.933			RMR = 0.0401			
	rel. chi-square = 1.393												

** P<.01

แผนภาพที่ 13 รูปแบบการวัดตัวแปรภายใน

ตอนที่ 5 การพัฒนารูปแบบ

5.1 การทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.2 แผนภาพแสดงเส้นทางอิทธิพลระหว่างตัวแปรของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.3 ตารางผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และค่าสถิติผลการวิเคราะห์อิทธิพลของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

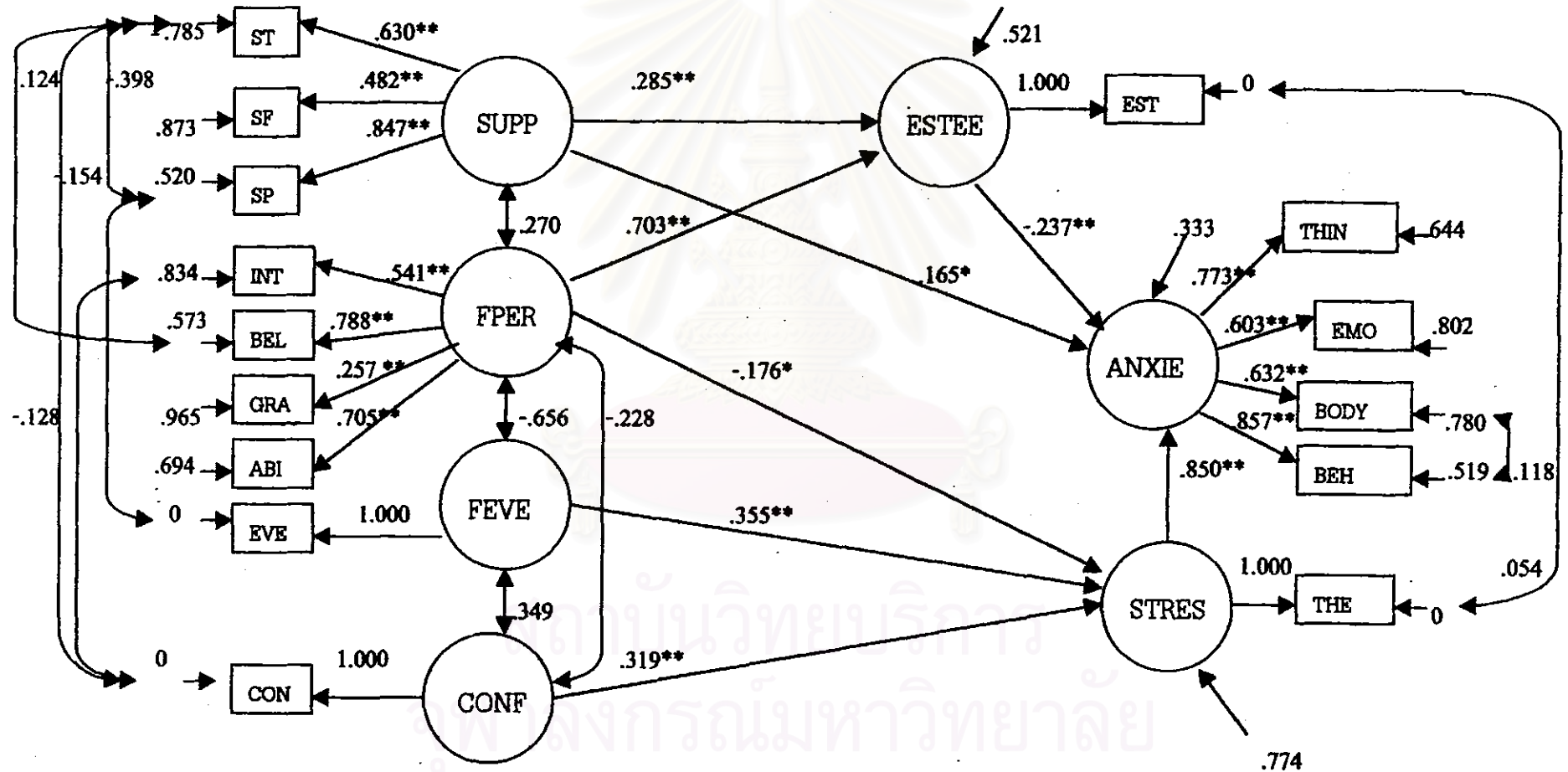
ตอนที่ 5 การพัฒนารูปแบบ

ผลการทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ จากแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984) เมื่อวิเคราะห์โมเดลโดยกำหนดว่า ความคลาดเคลื่อนในการวัดไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้โปรแกรมลิสเรล ผลการวิเคราะห์ พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 164.326 ที่องศาอิสระ (Degrees of freedom) เท่ากับ 84 ระดับความมีนัยสำคัญ (P) เท่ากับ 0.00 โดยมีค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.897 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ 0.853 ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (RMR) เท่ากับ .109

จากตารางทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า รูปแบบตามสมมติฐานขั้นแรกไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นจึงต้องปรับรูปแบบ ผู้วิจัยได้รับรูปแบบโดยการพิจารณาจากดัชนีปรับรูปแบบ (Modification Indices) ซึ่งเป็นค่าสถิติที่เสนอโดยโจเรสกอกและซอร์บอม (Joreskog & Sorbom, 1989 อ้างถึงใน Bollen, 1989) เป็นค่าความคาดหวังในการลดลงของค่าไค - สแควร์ เมื่อค่าพารามิเตอร์ที่กำหนดค่าให้ถูกกำหนดให้เป็นอิสระ ค่าไค - สแควร์ที่ลดลงจริงอาจจะมากกว่าที่คาดหวังไว้ แต่ไม่ควรจะน้อยกว่า และยิ่งความกลมกลืนของฟังก์ชันดีขึ้นเท่าไร ค่าดัชนีปรับค่าก็จะมากขึ้นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากค่าระดับความเป็นอิสระ (df) ของไค - สแควร์ลดลง ซึ่งจะเห็นว่าการใช้ดัชนีปรับค่าจึงเทียบเท่ากับการทดสอบด้วยไค - สแควร์ทดสอบสมมติฐานว่า ค่าพารามิเตอร์เมื่อกำหนดให้เป็นอิสระแล้วมีค่าดัชนีปรับรูปแบบเท่ากับ เมื่อกำหนดให้คงที่ (Long, 1989) ดังนั้นถ้าดัชนีปรับรูปแบบมีค่าไม่เกิน 3.34 ค่าวิกฤต 0.05 และระดับความเป็นอิสระ(df) เท่ากับ 1 จะสรุปว่า การทำให้พารามิเตอร์เป็นอิสระจะไม่ทำให้รูปแบบกลมกลืนเพิ่มขึ้นจึงยุติการปรับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ดัชนีปรับรูปแบบ (Modification Indices) ที่มีค่าตั้งแต่ 3.34 ขึ้นไป

Joreskog & Sorbom (1989) ได้ให้คำแนะนำว่าควรปรับรูปแบบโดยการกำหนดให้พารามิเตอร์ที่มีดัชนีปรับรูปแบบที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ละหนึ่งตัวในแต่ละขั้นตอนการปรับ โดยพิจารณาจากตัวที่มีค่าสูงสุดก่อน แต่ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเสมอไป หากพารามิเตอร์ตัวนั้นไม่สอดคล้องกับสภาพจริง (substantive) แม้จะมีดัชนีปรับค่าสูงก็ไม่ควรกำหนดให้เป็นอิสระ แต่ควรพิจารณากำหนดพารามิเตอร์ที่สอดคล้องกับสภาพจริงให้เป็นอิสระ แม้จะมีดัชนีปรับค่าน้อยกว่าก็ตาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำดัชนีปรับค่าตัวที่มีค่ามากที่สุดเข้ามาพิจารณาก่อนที่ละตัวเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ขั้นตอนแบบไปข้างหน้า (Forward Stepwise Analysis) ในการวิเคราะห์ถดถอย และในขณะเดียวกันก็ได้พิจารณาถึงสภาพที่เป็นจริงตามทฤษฎีไปพร้อมกันด้วย ได้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ที่ได้แสดงไว้ในแผนภาพที่ 15

MODEL A

แผนภาพที่ 14 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทํากิจกรรมตามแนวคิด Lazarus and Folkman (1984)

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และค่าสถิติผลการวิเคราะห์อิทธิพลของโมเดลเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์
ตามแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984)

ตัวแปรผล ตัวแปรเหตุ	ความวิตกกังวล (ANXIE)			ความเครียด (STRESS)			การเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM)		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
1. การสนับสนุนทางสังคม (SUPP)	.097 (.050)	-.068* (.029)	.165* (.066)	-	-	-	.285** (.061)	-	.285** (.061)
2. องค์ประกอบด้านบุคคล (FPER)	-.317** (.106)	-.317** (.106)	-	-.176* (.084)	-	-.176* (.084)	.703** (.061)	-	.703** (.061)
3. องค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE)	.302** (.089)	.302** (.089)	-	.355** (.081)	-	.355** (.081)	-	-	-
4. ความชัดเจนในบทบาท (CONF)	.271** (.072)	.271** (.072)	-	.319** (.060)	-	.319** (.060)	-	-	-
5. การเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM)	-.237** (.082)	-	-.237** (.082)	-	-	-	-	-	-
6. ความเครียด (STRESS)	.850** (.160)	-	.850** (.160)	-	-	-	-	-	-

* P<.05 **P<.01

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ค่าสถิติ

ไค-สแควร์ = 93.472 ; p = .0731   df = 75   GFI = .941   RMR = .0703

ตัวแปร	EST	THIN	EMO	BODY	BEH	THE	ST	SF	SP	INT	BEL	GRA	ABI	EVE	CON
ความเที่ยง	1.000	.590	.361	.397	.732	1.000	.391	.232	.936	.296	.655	.066	.508	1.000	1.000
สมการโครงสร้าง			ESTEEM		ANXIE		STRESS								
R - SQUARE			.716		.889		.441								

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

ตัวแปรแฝง	ESTEE	ANXIE	STRESS	SUPP	FPER	FEVE	CONF
ESTEEM	1.000						
ANXIE	-.458	1.000					
STRESS	-.362	.923	1.000				
SUPP	.486	.012	-.048	1.000			
FPER	.798	-.550	-.483	.270	1.000		
FEVE	-.475	.604	.583		-.660	1.000	
CONF	-.169	.446	.481		-.234	.362	1.000

จากตารางผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ตามแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984) เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบจำลองและข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากผลการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่า 93.412 ที่องศาอิสระ 75 และมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.0731 ซึ่งมากกว่าที่จะไม่ปฏิเสธสมมติฐาน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.941 RMR = 0.0703 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่า (χ^2/df) เท่ากับ 1.246 ซึ่งถ้าหากค่านี้มีค่าเท่ากับ 2 หรือน้อยกว่า ก็ถือว่ารูปแบบที่ทดสอบสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในระดับที่น่าพึงพอใจ (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาย สว่างเนตร, 2535)

สำหรับค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรด้านตัวแปรความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรม (BEH) มีค่าสูงสุด เท่ากับ .732 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ หรือ R - SQUARE ของตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) มีค่าเท่ากับ .889 นั้นแสดงว่า ตัวแปรในโมเดลอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) ได้ร้อยละ 88.9

เมื่อพิจารณาตารางแสดงอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ที่ส่งผลต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) พบว่า ตัวแปรความวิตกกังวล ได้รับอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นบวกจากตัวแปรความเครียด (STRESS) และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) โดยมีค่าเท่ากับ .850 และ .165 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ตัวแปรความเครียดเป็นตัวแปรสาเหตุที่สำคัญในการทำให้เกิดความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ยังได้รับอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นลบจากตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) โดยมีค่าเท่ากับ -.237 ซึ่งก็แสดงว่า เมื่อบุคคลประเมินความสามารถและความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ตามเป้าหมายที่วางไว้แล้วรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และเป็นที่ยอมรับของตนเองและคนอื่น ความวิตกกังวลก็จะลดลง ในส่วนของอิทธิพลทางอ้อม พบว่า ตัวแปรสาเหตุให้ค่าอิทธิพลทั้งมีค่าเป็นบวกและลบต่อ ตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์เช่นกัน โดยได้รับอิทธิพลทางอ้อมที่มีค่าเป็นบวกจากตัวแปรองค์ประกอบทางด้านเหตุการณ์ (FEVE) และตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) มีค่าเท่ากับ .302 และ .271 ตามลำดับ โดยผ่านทางตัวแปรความเครียด (STRESS) สำหรับตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลทางอ้อมมีค่าเป็นลบ ได้แก่ ตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (FPRE) โดยผ่านทางตัวแปรความเครียด (STRESS) และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SIPP) โดยผ่านทางตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) และตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -.317 และ -.068 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) พบว่า ตัวแปรแฝงที่ให้ค่าอิทธิพลรวมต่อตัวแปรความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

ตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) องค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE) ตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) และตัวแปรความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ (STRESS) โดยที่ตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลรวมสูงสุดคือ ตัวแปรความเครียด (STRESS) มีค่าเท่ากับ .850 ส่วนตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) ให้ค่าอิทธิพลรวมที่มีค่าเป็นลบ เท่ากับ -.317 และ -.237 ตามลำดับ

สำหรับในตัวแปรอื่น ผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังนี้

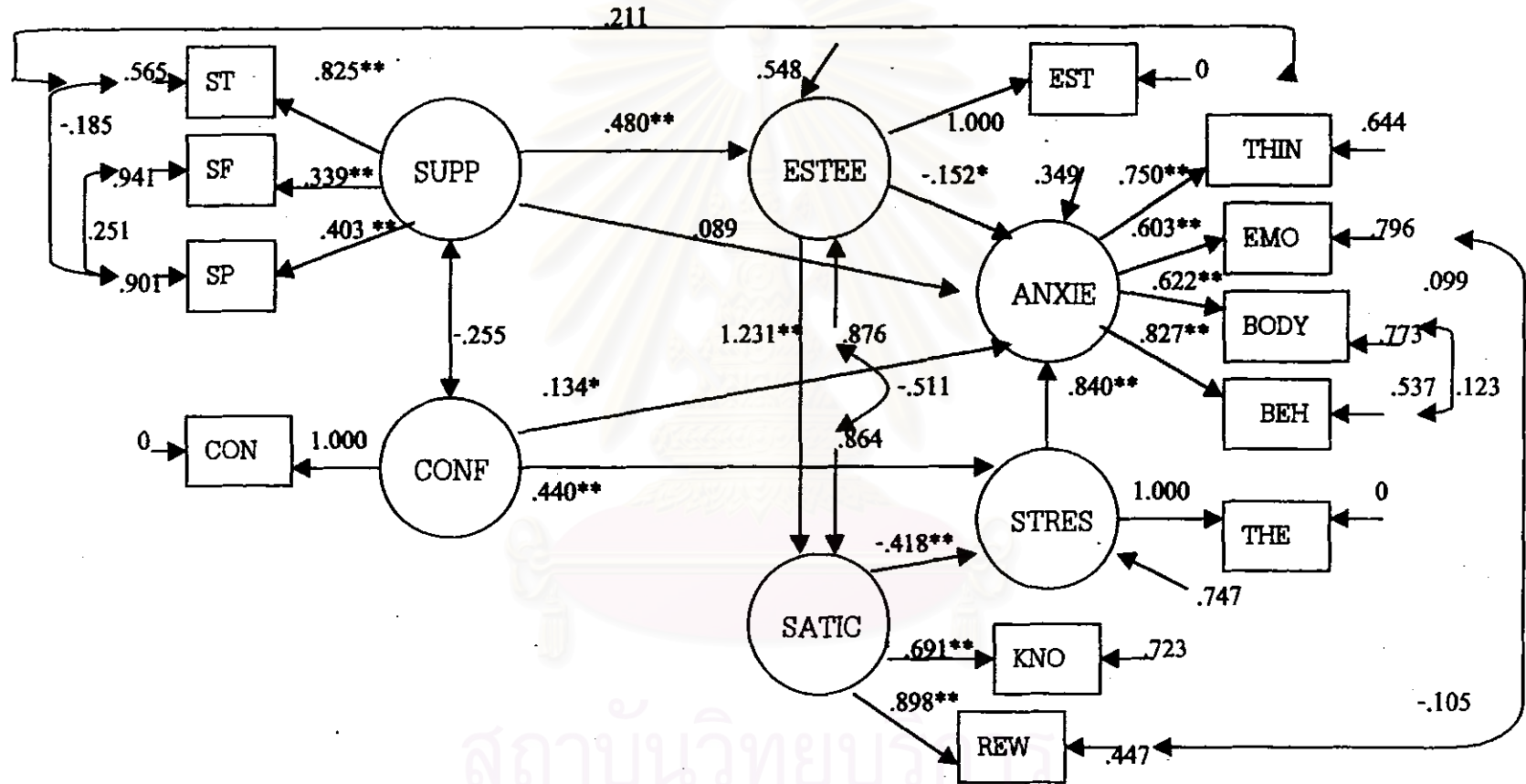
ตัวแปรความเครียด (STRESS) ได้รับอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นบวกจากตัวแปรองค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE) และตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) มีค่าเท่ากับ .355 และ .319 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) ให้ค่าอิทธิพลมีค่าเป็นลบ เท่ากับ -.176

ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรองค์ประกอบทางด้านบุคคล (FPER) และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) มีค่าเท่ากับ .703 และ .285 ตามลำดับ

ในส่วนตารางเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง ซึ่งให้เห็นว่า ตัวแปรแฝงมีความสัมพันธ์กันทั้งในทางบวกและทางลบ โดยตัวแปรที่ให้ค่าสหสัมพันธ์ทางบวกต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) สูงสุด คือ ตัวแปรความเครียด (STRESS) มีค่า.926 รองลงมาคือ ตัวแปรองค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE) ตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .604 , .446 และ .012 ตามลำดับ ซึ่งให้เห็นว่า ตัวแปรความเครียดเป็นตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) และตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -.458 และ -.550 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้ามีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงความวิตกกังวลก็จะลดลง หรือในส่วนขององค์ประกอบด้านบุคคล ถ้าบุคคลมีความมุ่งมั่น มีความเชื่อว่าสามารถควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามแผนการที่ได้วางไว้ รวมทั้งเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางการวิจัยสูง ระดับความวิตกกังวลก็จะลดลง

ในส่วนของตัวแปรความเครียด พบว่า ตัวแปรความเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุดกับตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ รองลงมาคือ ตัวแปรองค์ประกอบด้านเหตุการณ์ ตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท และมีความสัมพันธ์ทางลบสูงสุดกับตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล รองลงมาคือ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม ตามลำดับ

MODEL B

แผนภาพที่ 15 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ประยุกต์จากแนวคิด Expectancy Theory

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และค่าสถิติผลการวิเคราะห์ที่อิทธิพลของโมเดลเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ประยุกต์จากแนวคิด Expectancy Theory ของ Lawler and Porter

ตัวแปรผล ตัวแปรสาเหตุ	ANXIE			STRESS			ESTEEM			SATIC		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
1. การสนับสนุนทางสังคม (SUPP)	-.191*	-.281**	.089	-.247**	-.247**	-	.480**	-	.480**	.591**	.591**	-
	(.080)	(.084)	(.064)	(.058)	(.058)	-	(.096)	-	(.096)	(.121)	(.121)	-
2. ความขัดแย้งในบทบาท (CONF)	.504**	.570**	.134**	.440**	-	.440**	-	-	-	1.23**	-	1.23**
	(.110)	(.084)	(.056)	(.057)	-	(.057)	-	-	-	(.092)	-	(.092)
3. ความเครียด (STRESS)	.840**	-	.840**	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	(.156)	-	(.156)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. การเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM)	-.585**	-.433**	-.152*	-.515**	-.515**	-	-	-	-	-	-	-
	(.114)	(.120)	(.057)	(.105)	(.105)	-	-	-	-	-	-	-
5. ความพึงพอใจในการทำ วิทยานิพนธ์ (SATIC)	-.351**	-.351**	-	-.418**	-	.418**	-	-	-	-	-	-
	(.096)	(.096)	-	(.082)	-	(.082)	-	-	-	-	-	-

* p < .05 **p < .01

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ค่าสถิติ

ไค-สแควร์ = 53.948 ; p = .102   df = 42   GFI = .955   RMR = .0537

ตัวแปร	EST	THIN	EMO	BODY	BEH	THE	KNO	REW	ST	SF	SP	CON
ความเที่ยง	1.000	.575	.365	.393	.704	1.000	.477	.801	.681	.115	.167	1.000
สมการโครงสร้าง		ESTEEM		ANXIE		STRESS		SATIC				
R - SQUARE		.231		.878		.432		.253				

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

ตัวแปรแฝง	ESTEE	ANXIE	STRESS	SATIC	SUPP	CONF
ESTEEM	1.000					
ANXIE	-.423	1.000				
STRESS	-.357	.923	1.000			
SATIC	.718	-.484	-.489	1.000		
SUPP	.481	-.320	-.362	.591	1.000	
CONF	-.123	.552	.508	-.151	-.255	1.000

จากตารางผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ตามแนวคิดของ Lawler - Porter เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบจำลองและข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากผลการทดสอบไค - สแควร์ (Chi - Square) มีค่า 53.948 ที่องศาอิสระ 42 และมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.0731 ซึ่งมากกว่าที่จะไม่ปฏิเสธสมมติฐาน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.941 RMR = 0.0703 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.284 ซึ่งน้อยกว่า 2 จึงถือว่ารูปแบบที่ทดสอบสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในระดับที่น่าพึงพอใจ (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาย สว่างเนตร, 2535) ค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรด้านสิ่งตอบสนองที่ได้จากการทำ วิทยานิพนธ์ (REW) มีค่าสูงสุด เท่ากับ .801 สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ หรือ R - Square ของตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) มีค่าเท่ากับ .878 แสดงว่า ตัวแปรในโมเดลอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ได้ร้อยละ 87.8

เมื่อพิจารณาตารางแสดงอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ที่ส่งผลต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) พบว่า ตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) ได้รับอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นบวกจากตัวแปรความเครียด (STRESS) และตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) มีค่าเท่ากับ .840 และ .134 ตามลำดับ และได้รับอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นลบจากตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) มีค่าเท่ากับ -.125 ในส่วนของอิทธิพลทางอ้อมนั้น พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่ให้ค่าอิทธิพลมีค่าเป็นลบกับตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองให้ค่าอิทธิพลทางอ้อมมีค่าเป็นลบสูงสุด ผ่านทางตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ (SATIS) และตัวแปรความเครียด (STRESS) มีค่าเท่ากับ -.433 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ ผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -.351 และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) โดยผ่านทางตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง ความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์และตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -.281 ส่วนตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลทางอ้อมที่มีค่าเป็นบวก ได้แก่ ตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) ผ่านทางตัวแปรความเครียด (STRESS มีค่าเท่ากับ .370

สำหรับค่าอิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) พบว่า ทุกตัวแปรสาเหตุให้ค่าอิทธิพลรวมต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งทางบวกและทางลบ ตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลรวมทางบวก ได้แก่ ตัวแปรความเครียด (STRESS) และตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) มีค่าเท่ากับ .840 และ .504 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลรวมทางลบ ได้แก่ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง ตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม โดยตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองให้ค่าอิทธิพลสูงสุดเท่ากับ -.585

นอกจากอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่ตัวแปรต่าง ๆ มีต่อตัวแปรความวิตกกังวลต่อการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) แล้ว เมื่อพิจารณาในส่วนของตัวแปรความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ (STRESS) พบว่า ตัวแปรความเครียดได้รับอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) ซึ่งก็หมายความว่า ความขัดแย้งในบทบาทเป็นตัวแปรสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความเครียด ส่วนตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นลบคือ ตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ (SATIC) มีค่าเท่ากับ -0.418 ซึ่งให้เห็นว่า ตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์เป็นตัวแปรสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ระดับความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ลดลงได้ นอกจากนี้ตัวแปรความเครียดยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมมีค่าเป็นลบจากตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) โดยผ่านตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ ส่วนตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม ผ่านทางตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง และตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเท่ากับ -0.515 และ -0.281 ตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวเป็นตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลให้ระดับความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ลดลงในทางอ้อม

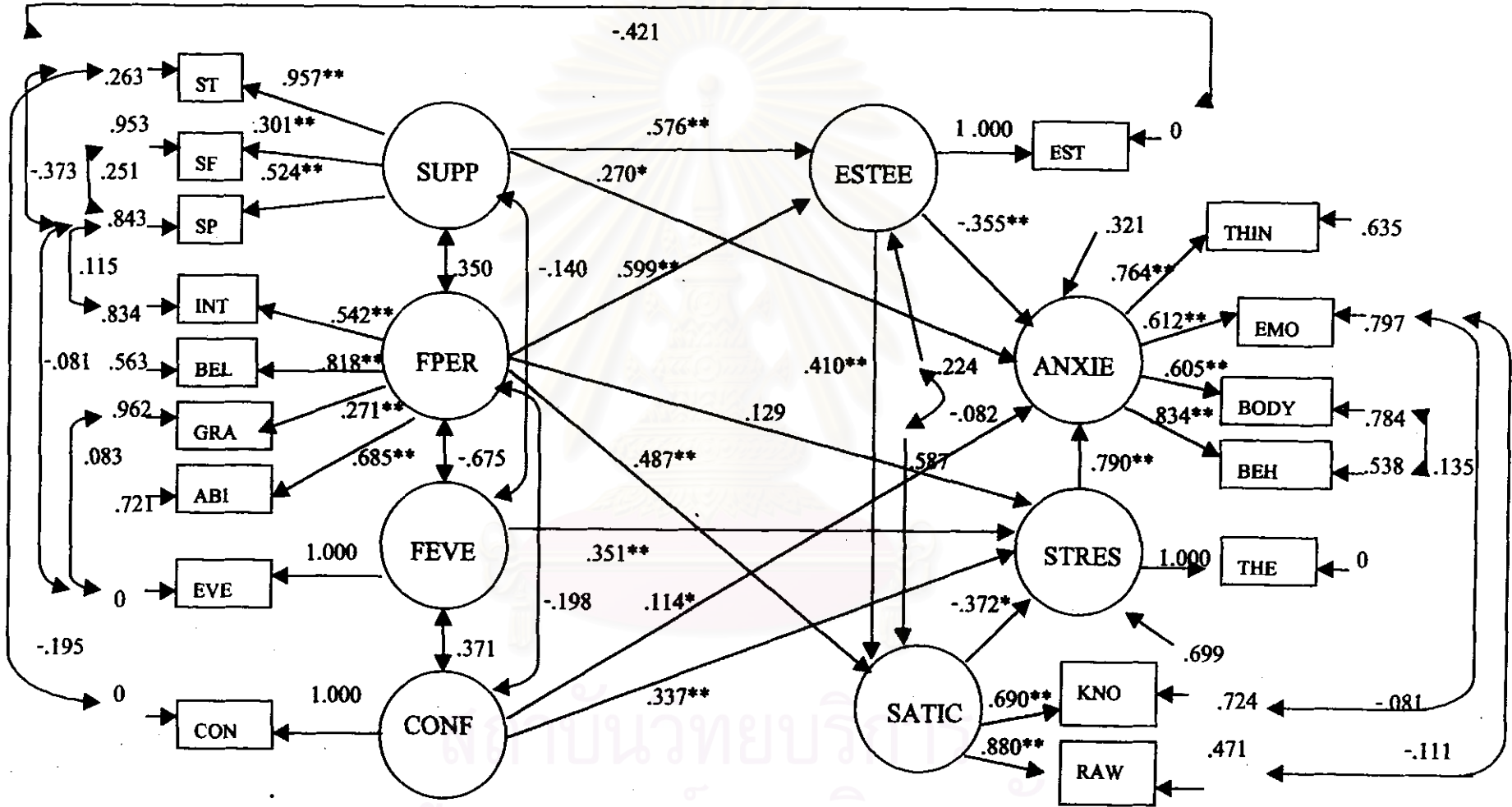
ในด้านตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) โดยอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรความพึงพอใจมีค่าสูงสุด เท่ากับ 0.480

สำหรับตัวแปรความพึงพอใจ (SATIC) ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) มีค่าเท่ากับ 0.591 และได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง เท่ากับ 1.231

เมื่อพิจารณาดารงเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบ สำหรับตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุดกับตัวแปรความเครียด (STRESS) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.923 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.552 ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -0.484 , -0.432 และ -0.320 ตามลำดับ ซึ่งให้เห็นว่า ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง ทั้งจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนนิสิต และครอบครัว นิสิตความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ (SATIC) และเห็นคุณค่าในตนเองด้านความสามารถในระดับสูง จะส่งผลให้ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ลดลง

ในส่วนค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอื่น ๆ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกระดับสูงได้แก่ ตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์กับตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.718 ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันทางลบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์กับตัวแปรความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -0.489

MODEL C

แผนภาพที่ 16 โมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ตามแนวคิด Lazarus and Folkman (1984) และ Expectancy theory

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และค่าสถิติผลการวิเคราะห์อิทธิพลของโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์
ตามแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984) และ Expectancy theory

ตัวแปรผล ตัวแปรสาเหตุ	ANXIE			STRESS			ESTEEM			SATIC		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
1.การสนับสนุนทางสังคม (SUPP)	-.004 (.054)	-.274* (.103)	.270* (.114)	-.088* (.040)	-.088* (.040)	- (.160)	.576** (.081)	- (.081)	.576** (.081)	.236** (.066)	.236** (.066)	- (.159)
2.องค์ประกอบด้านบุคคล (FPER)	-.326* (.116)	-.326* (.116)	-	-.143 (.091)	-.273* (.109)	.129 (.160)	.599** (.074)	- (.074)	.599** (.074)	.733** (.130)	.246** (.079)	.487** (.159)
3.องค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE)	.277** (.089)	.277** (.089)	-	.351** (.084)	- (.084)	.351** (.084)	-	-	-	-	-	-
4. ความขัดแย้งในบทบาท (CONF)	.380** (.096)	.380** (.096)	-	.337** (.056)	- (.056)	.337** (.056)	-	-	-	-	-	-
5. การเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM)	-.475** (.157)	-.120 (.063)	-.355** (.133)	-.152* (.071)	-.152* (.071)	-	-	-	-	.410** (.118)	-	.410** (.118)
6. ความพึงพอใจที่ได้จากการ ทำวิทยานิพนธ์ (SATIC)	-.294** (.123)	-.294** (.123)	-	-.372* (.131)	- (.131)	-.372* (.131)	-	-	-	-	-	-
7. ความเครียด (STRESS)	.790** (.165)	-	.790** (.165)	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* p < .05 **p<.01

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ค่าสถิติ

ไค-สแควร์ = 114.082 ; p = .0887 df = 95 GFI = .935 RMR = .0540

ตัวแปร	EST	THIN	EMO	BODY	BEH	THE	KNO	RAW	ST	SF	SP	INT	BEL	GRA
ความเที่ยง	1.000	.591	.371	.374	.706	1.000	.477	.777	.930	.091	.279	.279	.297	.074
ตัวแปร	ABI	EVE	CON											
ความเที่ยง	.475	1.000	1.000											
สมการโครงสร้าง		ESTEEM	ANXIE	STRESS	SATIC									
R - SQUARE		.949	.897	.502	.656									

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

ตัวแปรแฝง	ESTEE	ANXIE	STRESS	SATIC	SUPP	FPER	FEVE	CONF
ESTEEM	1.000							
ANXIE	-.447	1.000						
STRESS	-.378	.921	1.000					
SATIC	.718	-.531	-.505	1.000				
SUPP	.793	-.156	-.189	.493	1.000			
FPER	.808	-.589	-.482	.816	.350	1.000		
FEVE	-.494	.639	.589	-.533	-.141	-.681	1.000	
CONF	-.121	.546	.499	-.147	-	-.200	.378	1.000

จากตารางผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ตามแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984) และ Expectancy Theory เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบจำลองและข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากผลการทดสอบไค - สแควร์ (Chi - Square) มีค่า 114.082 ; $p = 0.0887$ ที่องศาอิสระ 95 และ $GFI = 0.936$ $RMR = 0.0540$ สำหรับค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรการสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา (ST) มีค่าสูงสุด เท่ากับ .930 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ หรือ R - SQUARE ของตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) มีค่าเท่ากับ .897 นั้นแสดงว่า ตัวแปรในโมเดลอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) ได้ร้อยละ 89.7

เมื่อพิจารณาตารางแสดงอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ (ANXIE) พบว่า ตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ได้รับอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นบวกจากตัวแปรความเครียด (STRESS) สูงสุด มีค่าเท่ากับ .790 แสดงให้เห็นว่าเมื่อนิสิตมีความเครียดก็จะเกิดความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์เกิดขึ้นด้วย รองลงมาคือตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) โดยมีค่าเท่ากับ .270 ส่วนตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) ให้ค่าอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นลบ เท่ากับ -.372 สำหรับอิทธิพลอ้อม ตัวแปรความวิตกกังวลได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรสาเหตุทั้งที่มีค่าเป็นบวกและลบเช่นกัน โดยได้รับอิทธิพลทางอ้อมมีค่าเป็นบวกจากตัวแปรองค์ประกอบด้านเหตุการณ์ และตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท ผ่านทางตัวแปรความเครียด โดยมีค่าเท่ากับ .277 และ .380 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลมีค่าเป็นลบ ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) ผ่านทางตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) ความพึงพอใจ และความเครียด มีค่าเท่ากับ -.274 ตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) และตัวแปรความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์ (SATIC) ผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -.326 และ -.294 ตามลำดับ ในส่วนของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง ผ่านทางตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ และตัวแปรความเครียด

ในส่วนของค่าอิทธิพลรวม พบว่า มีตัวแปรแฝงสาเหตุส่วนใหญ่ให้ค่าอิทธิพลรวมต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลรวมทางบวกสูงสุด คือตัวแปรความเครียด (STRES) มีค่าเท่ากับ .790 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรการความขัดแย้งในบทบาท (CONF) และตัวแปรองค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE) มีค่าเท่ากับ .380 และ .277 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ให้ค่าอิทธิพลรวมทางลบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) มีค่าเท่ากับ -.475 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) และตัวแปรความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์ (SATIC) โดยมีค่าเท่ากับ -.326 และ -.294 ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) แม้จะให้ค่าอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นบวกต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ แต่ก็พบว่าให้ค่าอิทธิพลทางอ้อมมีค่าเป็นลบ ทำให้ในส่วนของอิทธิพลรวมตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ ปรากฏผล ดังนี้ ตัวแปรความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ (STRESS) พบว่า ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรความเครียดได้รับอิทธิพลทางบวกสูงสุดจากตัวแปรองค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE) เท่ากับ .351 รองลงมาได้แก่ ความขัดแย้งในบทบาท (CONF) มีค่าเท่ากับ .337 ส่วนตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้ค่าอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นลบ เท่ากับ -.372 ในส่วนของอิทธิพลทางอ้อม พบว่า ตัวแปรความเครียดได้รับอิทธิพลทางอ้อมมีค่าเป็นลบจากตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) ตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) โดยตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (FPER) ให้ค่าอิทธิพลสูงสุด เท่ากับ -.273 เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวม พบว่า ตัวแปรความเครียดได้รับค่าอิทธิพลทางบวกจากตัวแปร องค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE) และตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) ได้รับอิทธิพลรวมมีค่าเป็นลบจากตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม (SUPP) ตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล (ZPER) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (ESTEEM) และตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ (SATIC)

ในส่วนของตารางเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ตัวแปรความวิตกกังวล (ANXIE) กับตัวแปรความเครียด (STRESS) มีค่าสูงสุด คือ .921 รองลงมาคือ ตัวแปรองค์ประกอบด้านเหตุการณ์ (FEVE) และตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (CONF) มีค่าเท่ากับ .639 และ .546 ส่วนตัวแปรที่หาค่าสหสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคล ตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม โดยมีค่า เท่ากับ -.589 , -.531 , -.447 และ -.187 ตามลำดับ

สำหรับตัวแปรอื่น ๆ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกที่ให้ค่าสหสัมพันธ์กันสูงได้แก่ ตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคลกับตัวแปรความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ ตัวแปรองค์ประกอบด้านบุคคลกับตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .816 และ .806 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ในแต่ละโมเดลข้างต้นสามารถนำมาเปรียบเทียบถึงความสอดคล้องระหว่างโมเดลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 19 สรุปค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของแต่ละโมเดลและผลการเปรียบเทียบโมเดลทั้งหมด

โมเดล	df	p	χ^2	χ^2/df	GFI	RMR	R-Square
A	75	.0731	93.472	1.246	.941	.0731	.889
B	42	.1020	53.948	1.285	.955	.0537	.878
C	96	.0887	114.082	1.201	.935	.0540	.897
$\chi^2_{C-A} = 20.610 ; df = 20 ;$ ตาราง $\chi^2_{14} = 31.41$							
$\chi^2_{C-B} = 60.134 ; df = 53 ;$ ตาราง $\chi^2_{43} = 73.29$							
$\chi^2_{A-B} = 39.524 ; df = 33 ;$ ตาราง $\chi^2_{29} = 47.37$							

จากตารางผลการวิเคราะห์ พบว่า ทุกโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณา ค่าไค- สแควร์สัมพันธ์ (relative chi - square = χ^2/df) มีค่าน้อยกว่า 2 ซึ่ง การ์มัยและแมกไอเวอร์ (1981) พบว่า รูปแบบจำลองที่ได้รับการทดสอบ จะมีลักษณะสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ในระดับที่น่าพอใจ ถ้าค่าไค- สแควร์สัมพันธ์ (relative chi - square = χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2 หรือน้อยกว่า (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์และสมชาย สว่างเนตร, 2535) ในส่วนของค่า GFI พบว่าทุกโมเดลมีค่าเข้าใกล้ 1 และค่า RMR เข้าใกล้ 0

ผลการเปรียบเทียบระหว่างโมเดล โดยตรวจสอบผลต่างของค่า ไค - สแควร์ (χ^2) และผลต่างขององศาอิสระ (df) ระหว่างโมเดล A B กับ C มีค่าน้อยกว่าค่าไค - สแควร์ที่เปิดจากตาราง แสดงว่าโมเดลทั้ง 3 โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$)

แต่เมื่อพิจารณาค่า R -Square ของแต่ละโมเดล พบว่า โมเดลซึ่งเป็นการสร้างตามทฤษฎีความเครียดของ Lazarus and Folkman (1984) ร่วมกับทฤษฎีความคาดหวัง ของ Lawler and Porter สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ได้ดีที่สุด มีค่าเท่ากับร้อยละ 89.7 รองลงมาเป็นโมเดล A ซึ่งเป็นการสร้างตามทฤษฎีความเครียดของ Lazarus and Folkman (1984) โดยอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ได้ร้อยละ 88.7 ส่วนโมเดลที่สร้างจากทฤษฎีความคาดหวัง อธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ได้น้อยสุด ร้อยละ 87.8